

22-01-2019 ΟΡΘΟΡΟΣ

† Μνήμη τοῦ Ἅγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου, καὶ τοῦ Ἅγίου
Οσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Ὕχος ἦ Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ώς ὄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
Όνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ώς ὄνω)

Ἄπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου

Ἅγιος Ἰησοῦς Δι

Ἄρηστοτη τα εκ δι δα χθεις και νη φων
εν πα σιν α γα θην συν ει δη σιν ε ρο
πρε πως εν δυ σα με νος ην τλη σας εκ του
Σκευους της εκ λο γης τα α πο ορ ρη τα
και την πι στιν τη ρη σας τον ι σον δρο μον
τε τε λε κας Α πο στο λε Τι μο θε ε
πρε σβευ ε Χριστω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ
χας η μων

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου

Ὕψης Λόγος

Δόξα... πάτερ
πατέρων Μαρτυρωντο κλειστοι οι και οι

σι ων το καυχη μα δικαιοι και τον θησαυρον
της Περσι αι αιστον σο φο ον Αναστασι ον ον
πατερων μεγαν αν τι ληπτορα πι στων τον κηρυκον
κατης πι στεως ημων παταις Αγιε λι καις υ
μνω δι αις ευφημου ου μεν σε λε γον τες πατερων
Δοξα τω δε δω κοτισοι ι σχυν δοξα τω
σε ε στε φα νωσαν τι διδοξα τω ε νερον
γουντιδι ασου πασιν ι α αμαα τα πατερων

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ἔπειτα
πρὸς Φού Γα βρι ηλ φθεγ

ζα με νου σοι Παρ θε νε το χαι αι ρε ἀσυν
τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο ο λων Δε
σπο της πρ εν σοι τη α γι α Κι βω τω ἀως
ε φη ο δι και ος Δα βιδ ἀ ε δει χθης πλα τυ
τε ε ρα των ου ρα νων βα στα σα σα τον Κτι
στην σου πρ δο ζα τω ε νοι κη σαν τι εν σοι ἀ
δο ζα τω προ ελ θο ον τι εκ σου ἀ δο ζα τω
ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το κου σου
ου ου πρ

Μετά τήν α' Σπιχολογίαν· Κάθισμα.
''Ηχος α'.

Τόν τάφον σου Σωτῆρ.

Ως ἥλιος λαμπρός, ἡ Ἅγια σου μνήμη,
ἀνέτειλεν ἡμῖν, Ἀναστάσιε Μάρτυς, τοῖς θείοις
δέ ἄθλοις σου, τούς πιστούς καταυγάζουσα, ἦν
περ σήμερον, ἐπιτελοῦντες βιῶμεν· καθικέτευε,
ὕπέρ ἡμῶν Ἀθληφόρε, τόν μόνον Φιλάνθρωπον.

Δόξα... Ὁμοιον.

Λειμῶνας εὐθαλεῖς ὑπερίπτασαι χαίρων, τό
Πνεῦμα σου σοφέ, Ἀναστάσιε Μάρτυς, ἐξ ὅν
πολυποίκιλα, καί εὐώδη δρεπόμενος, ὀνθη
στέφανον, τῇ Ἱερᾶ κεφαλῇ σου, πλέκεις
ἄφθαρτον· διό Χριστοῦ στεφανίτα, ἀξίως
τιμῶμεν σε.

Καί νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Θεόν ὑπερφυῶς, συλλαβοῦσα Παρθένε, καί
τέξασα αὐτόν, ἐν σαρκὶ ὑπέρ φύσιν, τήν φύσιν
θεώσαντα, τῶν βροτῶν ἀγαθότητι, γευθέντα με
τῇ χαλεπῇ ἀμαρτίᾳ, ἀποκάθαρον, τοῦ σοῦ
ἐλέους τοῖς ρεῖθροις, καί σωσόν με Πάναγνε.

Μετά τήν β' Σπιχολογία. Κάθισμα.
„Ηχος γ'.
Θείας πίστεως.

Όλοκαύτωμα δεκτόν Κυρίω, τήν Άγίαν σου σάρκα προσφέρων, Όσιομάρτυς Θεῶ εύηρέστησας, τῆς βασιλείας διό σέ ἡξίωσε, τῆς αἰώνιου, σοφέ Ἀναστάσιε, ἡς ἀξίωσον τούς ὑμνητάς ἵκεσίαις σου, ταῖς εὔπροσδέκτοις μακάριε, λυτρούμενος ἡμῖν πάσης κακώσεως.

Δόξα... „Ηχος ὁ αὐτός. Τήν ώραιότητα.

Ρώμην τήν ὄνωθεν ἀμφιασάμενος, κατεπολέμησας, ἔχθρῶν τάς φάλαγγας, ἀθλητικαῖς σου συμπλοκαῖς νικήσας αὐτῶν τό κράτος· Ὁθεν διπλοῦν στέφανον, οὐρανόθεν ἀπείληφας, ἀσκητής ως Ὅσιος, καί ως Μάρτυς ἀγήτητος· καί νῦν Ἀναστάσιε τιμῶμεν, πίστει τελοῦντες σου τήν μνήμην.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον· Όμοιον.

Τόν ὑπερούσιον, σάρκα γενόμενον, ἐκ τῶν αἵμάτων σου, ἀφράστως τέτοκας, θεοποιοῦντα τοῦ Ἀδάμ, τήν φύσιν Θεογεννῆτορ. Ὁθεν ως αἰτίαν σε, σωτηρίας γεραίρομεν, καί ως πύλην ἄγουσαν, πρός ζωήν τήν αἰώνιον, καί πόθῳ σοι βοῶμεν Παρθένε· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετά τόν Πολυέλεον. Κάθισμα.
”**Ηχος δ'**. Ταχύ προκατάλαβε.

‘**Ο**σίως ἐβίωσας, εὔαρεστήσας Χριστῷ,
Περσίαν ἐλάμπρυνας, διακονῶν ἀκλινῶς, τόν
λόγον τῆς πίστεως, πᾶσιν ἀνακηρύττεις, καὶ
νομίμως ἀθλήσας, ὥφθης Όσιομάρτυς, εὐκλεής
τοῦ Σωτῆρος, θεόφρον Ἀναστάσιε· διό
εὐφημοῦμεν σε.

Δόξα...

”**Ηχος πλ. α'**. Τόν Συνάναρχον Λόγον.

‘**Ε**ν ἀσκήσει ἐκλάμψας, ως ἄστρον
πάμφωτον, μαρτυρικῶς ἡγωνίσω ὅπερ τῆς
δόξης Χριστοῦ, Ἀποστόλων ἐν ψυχῇ ζῆλον
κτησάμενος· “Οθεν ἀξίως δοξασθείς,
Όσιομάρτυς ἀληθής, Ἀναστάσιε ἐδείχθης,
ἀδιαλείπτως πρεσβεύων, ἐλεηθῆναι τάς ψυχάς
ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν Όμοιον.

Τόν Δεσπότην τῶν ὅλων, κυριοφορήσασα, καὶ
μετά τόκον τόν θεῖον ἀφθορος μείνασα,
Ἀειπάρθενε Ἅγνη Θεογεννήτρια, φθοροποιῶν με
λογισμῶν, καὶ ἀτόπων ἐννοιῶν, ἀπάλλαξον
Θεοτόκε, καὶ τείχισόν με τῷ φόβῳ, τοῦ ἐκ
νηδύος σου ἐκλάμψαντος.

Εἶτα, τὸν αὐτὸν ἀνπίφωνο τοῦ διὸ οὐχού.

Ἄχος τὸς θεός

Β
θεός

Ἐκ νεοτητού οοσμου ποοοολ
λα α απολε ε μει με ε πα α α θη
η αλλα α αυτος α αντιι λα α α βουουου
καισω ω ω σονΣω ω τη η ηρ μουου

Δις

θεός

Θι μι σουουντες Σι ω ωων αι αισχυ
υν θη η η τε ε ε ε ε α πο ο του
Κυ υ ρι ι ι ου ου θεός ως χο ο
ο ο οορτο ο ο ο οις γαρ πιπυ ρι ι
ι ι ι Ζ ε ε σε ε ε σθε ε ε ε ε α

Δις

πε ξη ραμ με ε ε νοι οι

6
λ

Δο ξα Πα τρι και γι ω ω και αι Α

γι ι ω Πνε ευ μα α τι ι

6
λ

Δ γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα

ψυ υ χη ζω ω ου ου ου ται αι και

6
λ

κα α θα αρ σει υ ψου ου ου ται αι λα α α μ

πρυ υ νε ε ε ται Δ τη η τρι ι α δι

6
λ

κη η Μο ο να α α δι ι ι ι ι ι ε ε

ρο κρυ υ φι ι ι ω ως

6
λ

Και νυ υν και α α ει και εις του ου ους

6
λ

αι αι ω ω ω νας Δ των αι ω ω νων Α α

μη ην ⁶
λ

γι ω Πνευμα α τι ι α να α βλυ
υ υζει τα α τη η ης χα α α α ρι το
ος ρει ει ει θρα α ⁶ λ αρ δε ε ε ε
ε ευ ο ο ο οον τα α ^π ⁹ α α παα σαν
τη ην κτι ι ι σι ι ι ι ιν προς ζω ω ω ο
γο ο νι ι ι α αν ⁶
λ

Προκείμενον Ἡχος δν

Ἡχος ^{τος} ⁶ λ

λ Θαυ μα στος ο Θε ος εν τοις α γι
οις αυτου ⁶ λ (δις)

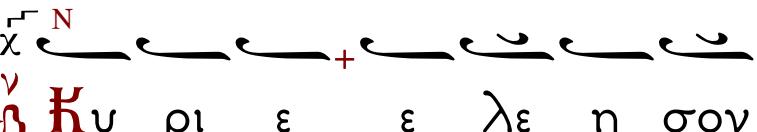
Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς
αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔξανθήσει.

M B

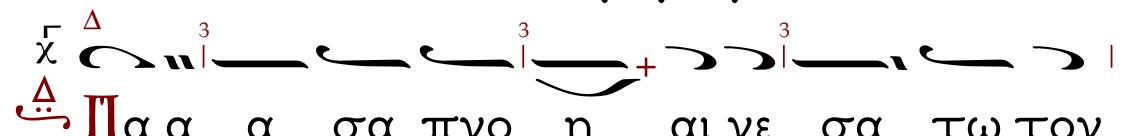
6 Θαυμαστο ο ος ο Θε ος εν τοις
α γι οις αυτου ου ου ου ου 6 λ

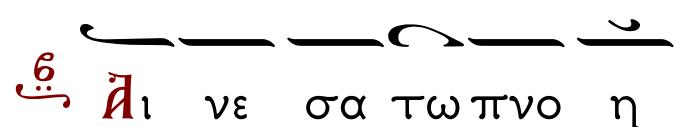
Τάξις Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

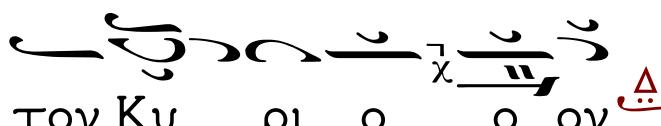
‘Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

‘Ο Χορός:
 Ἄ κυ ρι ε ε λε η σον

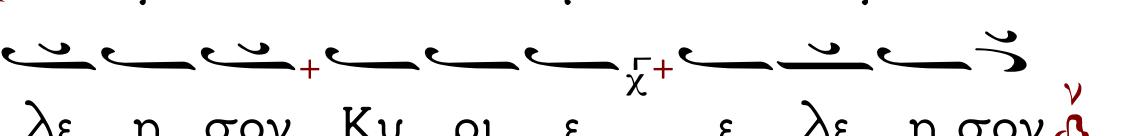
‘Ο Ιερεύς: “Οτι Ἀγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...”

‘Ο Χορός:
 μη ην

 (Δίς)
 Ku ρι on

Τὸ τρίτον
 πασα

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. ‘Ο χορός:

‘Ο Χορός:
 Ἄ κυ ρι ε ε λε η σον Ku ρι ε ε

‘Ο Διάκονος: Σοφία. ’Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἄγίου
Εὐαγγελίου. ’Ο Ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός: καὶ τωπνευματισου

‘Ο Ιερεύς: ’Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο Χορός: Δοξα σοι Κυρι ε Δοξα σοι

‘Ο Ιερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

‘Ο Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

‘Ο Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, δπως ἀν δικαιωθῆσ ^{εν} τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοù γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἔκισσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἥγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἥγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αίμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτῳ τὰ τείχη Ιερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἁχος Δι

χ M Δ
 Δ Ιο ζα Πα τρι και γι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι Δ

Δ Ταις του Α θλο φο ο ρου πρε σβει αις ε

ε λε η μον Δ ε ζα λει ψον τα πλη θη γ' των ε

μωων εγ κλη ματων Δ

Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων Α μην Δ

Δ Ταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε

ε λε η μον Δ ε ζα λει ψον τα πλη θη γ' των ε

μωων εγ κλη ματων Δ

Εἶτα τό Ιδιόμελο

χ̄ λε η σον με ο Θε ος Δ̄ κα τα

το με γα ε λε ος σου Δ̄ και κα τα το
πλη θος των οικ τιρ μων σου Δ̄ ε ξα λει ψου

το α νο ομη μα μου Δ̄

Δ̄ Των α ρε των α σκη σας τον δο λι ιχον

Δ̄ των πα θων Χρι στου ου και της Α να στα

α α σε ε ε ε ως Δ̄ εν σε αυ τω Α να

στασι ι ε Δ̄ την χα α α α ριν ε πλου ου ου

τι ι ι ι σας Δ̄ μαρ τυ ρι κω γα αρ τε

ε ε λει Δ̄ την εν σοι λαμ προ τη η τα πα

α α α σιν ε ξε ε ε φη η η η νας Δ̄ ο θεν

— ε ν τ η μ α ρ τ ω ν κ α i O o σ i i i ω n Δ σ u ν a γ e
λ α ζ ω ω n t o i c χ o ρ o i c Δ s u n a u t o i c u π e r η
μ ω n i k e ε ε t e ε ε ε u ε Δ O σ i o
μ α ρ t u c α α ζ i i a α α α γ α α α α σ t e
ε χ Δ ε ε Δ

Οι Κανόνες ·
 Ὡρὴ α'.
 Κανών τῆς Θεοτόκου. Ὁ Είρμος

Ἄχος πᾶς — ^Ω Γα

Ἄ γραν δι ο δευ σας ω σει ξη ραν ^Γ και
 την Αι γυπτιι αν ^Π μο χθη ρι ανδι α φυ γων
 Ἀ ο Ισ ρα η λι της α νε βο ο α ^Χ τω
 λυ τρω τη και Θε ω η μων α σω μεν ^{Δις} ^Γ
 Ἀ γι α Θε ο το κε σω ω
 σονη μας ^Γ ^Γ

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ
 καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὡ Μῆτερ τοῦ
 Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν
 με διάσωσον.

Ἄ πολλοῖς συ νε χο με νος πει ρα σμοις ^Γ ^Γ

Π + Ν + Γ

προς σε κατα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι
 ζη των Δι Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε χ
 των δυ σχε ρων και δει νων μεδι α σωσον Δι

Δι Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
 σον η μας Δι

Παθων με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς
 ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν ψυχήν·
 εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Γίοῦ και
 Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Δι Πα θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι Δι
 πολλῆς α θυ μι ι ας εμ πι πλωσαι μου την
 ψυχην Δι ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη χ
 την του γι ου και Θε ου σου Παναμω με Δι

Γ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
σονη μας Γ

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναι με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
τὴν διάνοιαν.

Γ Κω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον Γ δυ
σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει
νων Γ σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω Χ
και την ψ χην και την δι α νοι αν Γ

Γ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
σονη μας Γ

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ,
ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε
λοχεύτρια.

Ἄνοσουν τα το σω μα και την ψυ χην ἀ^ρ
ε πι σκο πης θει ας και προ νοι ας της πα ρα
σου ἀ α ζι ω σον μο νη Θε ο μη τορ ς
ως α γα θη α γα θου τε λο χευ τρι α ἀ

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου

·Ωδὴ α'

·Ηχος α'

«Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δέξιά,

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰς ἐπαναστάσεις τῶν παθῶν, καὶ τῆς
ἀγνοίας τὸν ζόφον πρεσβείαις σου, Μάκαρ
διασκέδασον, φωτιστικῇ τῆς ἀπαθείας χάριτι,
ὅπως θεοφάντορ, νῦν ἐπαξίως ὑμνήσω σε. (**Δἰς**)

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ιδὼν δὲ προγνώστης καὶ Θεός, σῆς διανοίας
τὸ κάλλος Τιμόθεε, θείοις Ἀποστόλοις σε,
συλλειτουργεῖν κατηξίωσεν ἐνδοξε, δὲ σοφῇ
προνοίᾳ τῶν καθ' ἡμᾶς προμηθούμενος.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Μίαν ὑπερούσιον ἀρχήν, προνοουμένην τῶν
ὅλων γινώσκομεν· Ἔλλην γάρ ἀπόστολος, τῇ
τοῦ Χριστοῦ λελαμπρυσμένος χάριτι, σὺν τῷ
θείῳ Παύλῳ, συναριθμεῖται Τιμόθεος.

Κανὼν τοῦ Μάρτυρος
„Ηχος α'
Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δέξιά,

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

”Ορθρῷ λαμπροτάτῳ σου Χριστέ, τῆς ἀναστάσεως περιλαμπόμενος, ταύτης ὁ ἐπώνυμος, Ἀνατολῆς ἔξορμηθεὶς ως ἥλιος, νῦν τὴν Ἑκκλησίαν, περιαυγάζει τοῖς θαύμασι. Δίς

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα...

Θείας ἀγαπήσεως πλησθείς, καρτερικῶς τὰς βασάνους ὑπέμεινας, μάρτυς Ἀναστάσιε, καὶ τῷ Χριστῷ ἀσκητικοῖς ἥγλαϊσμένος κάλλεσι, χαίρων προσηγέχθης, εὐωδεῖς θῦμα πανάριστε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

”Ιλεων γενέσθαι τοῖς πιστοῖς, καὶ εὔμενῇ Θεομῆτορ δυσώπησον, Λόγον ὃν ἐγέννησας, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα· σὲ γὰρ προστασίαν, καὶ σωτηρίαν κεκτήμεθα.

Κανών τῆς Θεοτόκου.

·Ωδή γ'.

·Ο Ειρμὸς

·Ηχος πλᾱ

χ^M Γ

Δ Ου ρα νι ας α ψι δος ο ρο φουρ γε

Κυ ρι ε Δ και της εκ κλη σι ας δο μη τορ συ

με στε ρε ω σον ♪ εν τη α γα πη τη ση ♪

των ε φε τωνη α κρο της Δ των πι στων το

στη ριγμα μο νε φι λαν θρω πε Δις

Δ

Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας Δ

Προστασίαν και σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι,
Σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον,
πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν
πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Γ Προστα σι αν και σκε πηνζωης ε μης

τι θημι Γ Σε Θε ο γεν νη τορ Παρθε νε συ

με κυ βερ νη σον Λ προς τον λι με να σου Λ

των α γα θωνη αι τι α Δ των πιστων το

στη ριγμα μο νη πανυμνη τε Δ

Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας Δ

Ίκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον,
καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου·
σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Δ Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψ χι κον

τα ρα χον Δ και της α θυ μι ας την ζα λην

δι α σκεδασαι μου ^Δ**ϙ** συ γαρ Θε ο νυμ φε
^Δ**ϙ** τον αρ χη γον της γα λη νης **Ϛ** τον Χριστον
ε κυ η σας μο νη παναχραντε **Ϛ**
Ϛ **Ϛ** περ α γι α Θε ο το κε σω ω
σονη μας **Ϛ**

Ϛ Εύεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον,
τῆς εὔεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον·
πάντα γὰρ δύνασαι, ώς δυνατὸν ἐν ἴσχυΐ, τὸν
Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Ϛ Ευ ερ γε την τε κου σα τον των κα
λων αι τι ον **Ϛ** της ευ ερ γε σι ας τον πλου
τον πα σιν α να βλυσον ^Δ**ϙ** παν τα γαρ δυ να
σαι ^Δ**ϙ** ως δυ να τον εν Ι σχυ ι **Ϛ** τον Χρι

στον κυ η σασαΘε ο μα κα ριστεΔ

Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μαςΔ

Χαλεπαις ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς
πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι
βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε
γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν
ἀδαπάνητον.

Δ Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις

παθεσινΔ ε ξε τα ζο με νω Παρθε νε συ
μοι βο η θησον Δ των ι α μα των γαρ Δ α

νελ λι πη σε γι νω σκωΔ θη σαυ ρον Πα να
μω με τον α δα πα νη τονΔ

Τοῦ Ἀποστόλου

Ωδὴ γέ Ἡχος α'

·Ο μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν,

Στίχ. Ἡ πόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐχύθη παμμάκαρ δαψιλῶς, ἡ χάρις σοῦ
τοῖς χείλεσι, καὶ ποταμοὺς δογμάτων ἀνέβλυσε,
τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ ἀρδεύοντας, καὶ
πολύχουν φέροντας, τὸν καρπὸν Τιμόθεε,
χριστοκήρυξ θεόφρον Ἀπόστολε. (Δὶς)

Στίχ. Ἡ πόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ πόδες οἱ σοὶ προφητικῶς, Παμμάκαρ
ώραιώθησαν· πάντα γὰρ νοῦν σαφῶς
ὑπερέχουσαν, εὐηγγελίσω εἰρήνην πάνσοφε, τὴν
τὸν πάλαι λύσασαν, τῶν ἀνθρώπων πόλεμον,
τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων καὶ Κύριον.

Στίχ. Ἡ πόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρῶν σου τὰ μέλη τῆς σαρκός, τῷ λόγῳ
καθυπέταξας, τὴν τῶν χειρόνων Μάκαρ
Τιμόθεε, ἡγεμονίαν διδοὺς τῷ κρείτονι, καὶ
παθῶν ἐκράτησας, καὶ ψυχὴν ἐφαίδρυνας,
ὅμιλον Παύλου διδάγμασι.

Τοῦ Μάρτυρος
Ωδὴ γέ Ἡχος α'
Ο μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν,

Στίχ. **Ἄ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν τρίβον ὁδεύσας τὴν στενὴν ἐν πρώτοις δι’ ἀσκήσεως, πρὸς μαρτυρίου κλέος προέκυψας διὰ βασάνων τρυφὴν εύραμενος, διὰ πόνων ἔνδοξε Μάρτυς Ἀναστάσιε, τήν οὐράνιον τέρψιν δρεπόμενος. (**Δις**)

Δόξα...

Ο τόνος τῆς ἀθλήσεως τῆς σῆς, εἰς πᾶσαν ἔξελήλυθε, τὴν οἰκουμένην Μάρτυς ἀήττητε· πρὸς ἀμαρτίαν γὰρ μέχρις αἷματος, ἀντικαθιστάμενος, νικηφόρος γέγονας, καὶ στεφάνω τῆς νίκης κεκόσμησαι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, τὸ ἄνθιος τὸ ἀμάραντον, εὔωδιάζον πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ θείῳ μύρῳ τῆς αὐτοῦ φύσεως, ὁ Πατρὶ συνάναρχος, καὶ ἐκ σοῦ γενόμενος, ὑπὸ χρόνον Παρθένε πανάμωμε.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου
„Ηχος δ'
Ταχὺ προκατάλαβε

Τοῖς θείοις χαρίσμασιν ἀγλαΐζόμενος,
ἐκόσμησας ἔνδοξε, τὴν Ἐφεσίων λαμπράν,
μητρόπολιν Ἀπόστολε· κήρυξ γὰρ ἀνεδείχθης,
μετὰ Παύλου τοῦ θείου, πᾶσι προκαταγγείλας,
τὸν σωτήριον λόγον· διὸ πανηγυρίζομεν πίστει
τὴν μνήμην σου.

Δόξα... τοῦ Μάρτυρος

Ἐν δόξῃ τελειότητος, ὥφθης ὑπέρτιμος, ὡς
θείαις λαμπόμενος, φωταγωγίαις τὸν νοῦν, καὶ
γνοὺς τοῦ Σταυροῦ τὴν ἴσχύν, ὅσιος ἐν ἀσκήσει,
καὶ ἐν αἵματι Μάρτυρος, γέγονας θεοφρόνως
Ἀναστάσιε Μάρτυρος· διὸ καὶ τῶν θαυμάτων ἐν
σοί, βλύζει τὴν χάριν Χριστός.

Καὶ νῦν... Σταυροθεοποιόν

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ρόμφαιά διῆλθέ σου τὴν παναγίαν ψυχήν,
ἥνικα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἔκουσίως, τὸν
Γίὸν καὶ Θεόν σου, ὃν πὲρ εὐλογημένη,
δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων,
ἥμιν δωρήσασθαι.

Κοντάκιον Ἡχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς

Τὸν θεῖον Μαθητήν, καὶ συνέκδημον Παύλου, Τιμόθεον πιστοί, ἀνυμνήσωμεν πάντες, σὺν τούτῳ γεραίροντες, τὸν σοφὸν Ἀναστάσιον, τὸν ἐκλάμψαντα, ἐκ τῆς Περσίδος ὡς ἄστρον, καὶ ἐλαύνοντα, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος.

·Ο Οἶκος

Ως ἀλιεὺς ἐμπειρότατος, τὰ τῆς χάριτος ἥπλωσε δίκτυα Παῦλος ὁ μέγας Ἀπόστολος, καὶ τὸν θεηγόρον, ὥσπερ θήραμα ἄγιον, εἴλκυσε πρὶν Τιμόθεον· καὶ σὺν τούτῳ τὰ πέρατα περιερχόμενος, ἐκ τοῦ φάρουγγος εἴλκυσε τοῦ διαβόλου τοὺς δεξαμένους τῆς Πίστεως τὸν λόγον, ἐν οἷς ᾧν καὶ ὁ γενναῖος Ἀναστάσιος· πιστεύσας γάρ, τῶν Περσῶν τὴν πλάνην κατέλιπε πᾶσαν, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸ ὄνομα ἐπ' ὅμων ἐβάστασεν· ὅθεν χάριτι θείᾳ ἀπελαύνει τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος.

Συναξάριον

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἅγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου, μαθητοῦ τοῦ Ἅγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχοι

”Ερωτι θείων Τιμόθεος στεμμάτων,
Τυφθεὶς βάκλοις, ἔβαψε γῆν ἐξ αἵμάτων.
Εἰκάδι δευτερίη πνεῦμ’ ἥρθη Τιμοθέοιο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου
δσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Στίχοι

Ἀναστάσιος ἐν τραχήλῳ τὸν βρόχον,
Ως λαμπρὸν ὅρμον ὀραῖζεται φέρων.
Εἰκάδι δευτερίη Ἀναστάσιος βρόχον ἔτλη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγιων
μαρτύρων Μανουὴλ, Γεωργίου, Πέτρου,
Λέοντος, Σιωνίου, Γαβριὴλ, Ἰωάννου, Λέοντος,
Παρόδου καὶ τῶν λοιπῶν τριακοσίων
ἔβδομήκοντα ἑπτά.

Στίχοι

Ξίφος Μανουὴλ εἰς μέρη τέμνει δύω,
Τιμῶντ’ ἀτμήτους οὐσίας Χριστοῦ δύω.
Γεώργιον καὶ Πέτρον, οἵς κοινὸν σέβας,
Τέμνουσι κοινῇ Δεσπότου κοινοῦ χάριν.
”Αρρητον εἶχε τὴν προθυμίαν Λέων,
Ρήσσοντος αὐτοῦ τοῦ ξίφους τὴν γαστέρα.
Δέος, ξίφους ταθέντος ἐγγὺς αὐχένων,
Μακρὰν Γαβριὴλ, καὶ μακρὰν Σιωνίου.

”Οντως στρατηγοὶ μὴ πτοούμενοι ξίφος

Ίωάννης τε καὶ Λέων οἱ γεννάδαι.

Βληθεὶς Πάροδος χειροπληθῶν ἐκ λίθων,

Οδὸν παρῆλθεν ἡδέως τὴν τοῦ βίου.

Τρεῖς πενταρίθμους εἰκάδας κτεῖναν ξίφος,

Συνῆψεν αὐτὰς ἐνδεκαπλῇ ἐπτάδι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

Καταβασίαι τῆς Ὑπαπαντῆς

Ἅγιος Γά

Ωδὴ α'. Ἡ ε ν Χερσοναβυσσο το κον πεδον η
 λιος ρ ε πε πολευσε ποτε ρω σει τει χος
 γαρ ε πα γη ρ ε κατε ε ρω θεν υ δωρ
 λα ω πεζο ποντο πο ρου ουντι και θε αρε
 στω ως μελ πο ον τι ρ Α σω μεν τω Κυ ρι 1 1
 ω εν δο ξως γαρ δε ε δο ο ξασται ν
 Ωδὴ γ'. ν Το στε ρε ω μα Δ των ε πι
 σοι πε ε ποι θο ο ο των ρ στε ρε ω σον Κυ ρι ε
 την Εκ κλη σι αν ρ ην ε κτησω ρ
 τω τι μι 1 ω σου αι αι μα τι ν

Ωδὴ δ^λ.

τὸν Ἐκαὶ αἱ λυψενου ρα νους η
 αρε τη σου Χριστε ς της κι βω του γαρ
 προ ελθων του αγι α σμα τος σου της α α
 φθι ρου Μη τρος π εν τω να ω της δο ζης
 σου ς ω φθη ης ως βρε φος ς αγ κα λο φο ο ρου με
 ε νος π και ε πλη ρω θη τα πα αν τα της
 σης αι νε ε σε ως Ἐ

Ωδὴ ε^λ.

τὸν Ὡς ει δεν Η σα ι ας συμβο λι
 κως ς εν θρο νω ε πηρ με νω Θε ον ς υπ
 Αγ γε λων δο ζης δο ρυ φο ο ρου με ε νον π ω τα α
 λας ε βο α ε γω ς προ γαρ ει δον σω μα

του με νον Θε ον ^π_q φω τος α α νε σπε ρου ^χ_q και

ει ρηη νης δε σποο ζον τα ^γ

Ωδὴ στ'. ^{τί} Ε βο η σε ε εσοι ^π_q ι δω

ων ο πρε ε εσβυς ^π_q τοις ο φθαλμοι οις το σω ω

τη ρι ι ον ^π_q ο λα οις ε πεστη ^χ_q εκ Θε ου

Χριστεσυ υ Θε ος μου ^γ

Ωδὴ ζ'. ^{τί} Ε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα ^χ_q

Παι δας θε ο λο ο γη σα αν τας ^π_q και Παρ θε νω α

κη ρα τω ε νοι κη σαν τα ^χ_q Θε ον Λο ο γον

υ μνου ου μεν ^π_q ευ σε βως με ε λω δου ου ουν

τες ^π_q Ευ λο γη τος ο Θε ος ο των Πα τε ε

ρωνη μωνή

τί ἦν νου μεν ευ λο γου μεν ρι και προ σκυ

νου ου μεν το ον Κυ ρι ι ον πρι

Ωδὴ η'. τί ἦν στεκτωπυ ρι ι ε νω θεν τες

οι θε ο σε βει ας προ ε στω τες Νε α

νι αι πρι τη φλο γι δε μη λω βη θεν τες ρι

θει ον υμνο ον ε με ελ πον πρι Ευ λο γει τε παν τα

τα ερ γα τον Κυ ρι ον ρι και υ περ υ ψου ου ται

εις παν τας τους αι ω ω να Δι α α ας τη

Την Θεοτόκον και Μητέρα

Τιμωτέρα εἰς ἡχο γ'

Ἄχος Γα

χ Γ

ἢ Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ

ρι ον ρικαι η γαλ λι α σε το πνευ μα μου

χ ε πι τω Θε ω ωτωσωω τη η ρι ι μου

π Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι

ιμ ρικαι εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως

των Σε ρα φιμ ριτην α δι α φιδιο ρως Θε ον Λο

ο γον τε κου σαν πι την ον τως Θε ο το κου

σε με γα λυ υ νο μεν ρι

ἢ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα

πει νω σιν της δου λης αυ του ρι ι δου γαρ α

πο του νυν ḥμα κα ρι ου σιμε πα ασαι αι
 πο του νυν ḥμα κα ρι ου σιμε πα ασαι αι

γε ε νε αι αι ṣ
 γε ε νε αι αι ṣ

π ḥ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
 ιμ ḥ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως

των Σε ρα φειμ ḥ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
 ο γον τε κου σαν ḥ την ον τως Θε ο το κου

σε με γα λυ υ νο μεν ḥ
 σε με γα λυ υ νο μεν ḥ

χ ḥ ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει
 υ ο δυ να τος ḥ και α γι ον το ο

νο μα αυ του ḥ και το ε λε ος αυ του ḥ εις
 νο μα αυ του ḥ και το ε λε ος αυ του ḥ εις

γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου ου με νοις αυ

τον ^π
την ^π

π ^N Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
ιμ ^K ^χ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως
των Σε ρα φειμ ^χ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
ο γον τε κου σαν ^π ^Γ την ον τως Θε ο το κου
σε με γα λυ υ νο μεν ^Γ
την ^χ ^Γ ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο
νι αυ του ^χ δι ε σκορ πι σεν ^χ ^Π υ πε ρη
φανους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ των ^π
π ^N Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
ιμ ^K ^χ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως

Γ

των Σεραφειμ ^χ_η την α δι α φθορως Θεον Λο
 " ^Π ^Κ π
 ο γον τε κου σαν ^π_η την ον τως Θεο το κου
 σε με γα λυ υ νο μεν ^Γ
 ρ ^Γ
 ρ ^{κα} θει λε δυ να στας α πο θρο νων
 και υ ψω σε τα πει νους ^χ_η πει νων τας ε νε
 πλη σεν α α γα θων ^χ_η και πλου του ουν τας ε
 ζα πεστει λε κε νους ^π
 Ν
 π ^η_η Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
 ιμ ^χ_η και εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως
 των Σεραφειμ ^χ_η την α δι α φθορως Θεον Λο
 " ^Π ^Κ π
 ο γον τε κου σαν ^π_η την ον τως Θεο το κου

σε με γα λυ υ νο μεν ^Γ
 Ην τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος
 αυ του ^χ μνη σθη ναι ε λε ους ^χ κα θως ε
 λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων ^χ τω
 Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε ως αι ω
 ω νος ^π
 ιμ ^χ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως
 των Σε ρα φιμ ^χ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
 ο γον τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κου
 σε με γα λυ υ νο μεν ^Γ

Είτα ψάλλεται ή Φ' ὡδή

Ἐν Θεῷ ο τοῦ κεντητικῆς παντοποίησις
 αντωντων Χριστί ανανων σκέπε
 φρουρεῖ φυσλαττε εἰ εἰς τουουελπι
 ζοντα ασει εις Σε

Ἐν νομωσκία καιγραμματική τυ
 υπόνκατι δωμενοι πιστοὶ πάναρσεν
 τοτην μητρανδι ανοιοι γοον αγιον Θε
 ωδι πρωτοο τοκον λοογον πατρος
 ανα αρχου γιον πρωτο τοκου με
 νον Μητρι απειραν δρωμε γαλυ νο
 με εε εν

Ἐξαποστειλάριον.

Ἡχος β'.

Γυναικες ἀκουπίσθητε

Δυὰς φωτοειδέστατος, σήμερον

ἀπαστράπτουσα, φαιδρότερον τοῦ ἡλίου, πᾶσαν
τὴν κτίσιν φωτίζει, Τιμόθεος Ἀπόστολος, τῶν
Ἀποστόλων σύνθρονος, καὶ θεῖος Ἀναστάσιος,
τῶν Μοναστῶν ἡ τερπνότης, καὶ τῶν Μαρτύρων
ἡ δόξα.

Θεοτοκίον δόμοιον

Πανάμωμε Μητρόθεε, τὸ μέγα περιήχημα,
τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, καὶ Προφητῶν καὶ
Οσίων, τὸν σὸν Γείόν καὶ Κύριον, ἰλέωσαι τοῖς
δούλοις σου, ἡμῖν Θεογεννήτρια, ὅταν καθίσῃ
τοῦ κρῖναι, τὰ κατ' ἀξίαν ἐκάστω.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἅγιος Ἰησοῦς Πάτερ

Χαράσσω πατέρα σα πνοο η η αι αι αι νε ε
 πατέρα σα α α τω ω το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι
 ον πατέρα αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω
 ων ου βα α νω ω ω ων αι νει ει ει τε
 ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι
 ι ι ιστοις πρε ε πει Δι υ υ υμνος τω
 ω ω ω Θε ε ε ε ω ω πατέρα
 οι αντες αυ το ον πα α α αντες αι
 αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του πα αι
 νει ει ει ει τε α α αυ τον αι πα σαι αι

δυ να α α μεις α αυ του ου ^Γ Σοι πρε ε πει
υ υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ε ω
ω ω ω ^π
^N ^Π

Ἄχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἄντει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
στει αις αυ του ^Δ αι νει τε αυ τον κα τα
το πληθος της με γα λω συ νης αυ του ^Δ

Τῶν οὐρανίων τά κάλλη, ποθῶν
πανεύφημε, ἀσκητικοῖς ἀγῶσιν, τόν σόν βίον
λαμπρύνας· βασάνους δέ ύπεστης καὶ
αἰκισμούς, καὶ τάς σάρκας ἔξεόμενος·
πρεσβεύεις τῷ Κυρίῳ ύπέρ ἡμῶν, Θεοφόρε
Ἀναστάσιε.

Ἄντει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ

γος ^Δαι νει τε αυ τον ^Δενψαλ τη ρι ωκαι
κι θα α ρα ^Δ

Τούς ιερούς σου ἀγῶνας, πιστῶς γεραίρομεν, ἀθλητικούς καμάτους, οὓς διήνησας χαίρων, θεόφρον Ἀναστάσιε ὑπέρ Χριστοῦ, τοῦ Σταυρού ὑπομείναντος· καὶ τὴν ἀγίαν σου μνήμην περιχαρῶς, ἔορτάζομεν ἐν ἀσμασιν.

π ³ ³ ²
ἢ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
χο ρω ³ ³ ³
αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ
γα α νω ^Δ

Τῆς ἀσεβείας καθεῖλες τά ὄχυρώματα, ἐν τῇ ὑπομονῇ σου, Ἀθλοφόρε Κυρίου, τὴν νίκην οὐρανόθεν ἐδέξω σοφέ· μή οὖν παύση δεόμενος, ὑπέρ τῶν πίστει τιμώντων σέ ἀληθῶς, Ἀναστάσιε πανόσιε.

π ³
ἢ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ

η χοις ^Δἄι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
α λα λα γμου ^Δπα σα πνο η αι νε σα τω
τον Κυ ρι ον ^Δἄ

Δαυϊτικῶς ὥσπερ φοίνιξ, ἐν ταῖς αὐλαῖς
τῆς σεπτῆς, τῶν πρωτοτόκων Μάρτυς,
Ἐκκλησίας ἀνθήσας, καρποῦ δέ σῶν ἀγώνων
πάντας ἡμᾶς ἐπεύφρανας διήγειρας, πρός
ἐγκωμίων ὑπόθεσιν καί θερμόν, ζῆλον τούτων
Ἀναστάσιε.

Χ ^π Δο ο ο ο ο ζα α Πα α τρ ι ι και
 αι γι ω ^χ και Α γι ι ι ω Πνε μα α α
 τι ^π ^π
 σι ε πα α α α τερ ^π νι κη τη
 ης Μη δων και Χαλ δαι ων γε γο νας τωων νο
 ο η η των ^χ πα σαν Βα βυ λω νος πλα α νη ην
 κα α θε ε λων ^π τη δυ να α α μει του
 ου Στα α αυ ρου ^π ου τω πο θω των η δο
 νω ω ω ων ε ε θε ε ελ χθης ^χ ου το πυρ
 τω ων πει ρα α σμων ^π ε δει λι ι ι ι
 α σας ^π δι ο Χρι στο ος ο Θε ε ο

ο ος η η η η μων^χ βρα βει οι οις σε νι 1
κη τι 1 κοις^Δ ε στε φα α α α νωω ω ω
σεν^π ο ο θεν συν αγ γελοι οις Α να στα σι 1
ε^χ η τον Ku ρι ον 1 1 κε ε ε τε ε ε ευ
ε^χ αι του με νος ει ρη η η νη ν^Δ και ταις ψυ
χαις η μων το με ε γα ε ε λε ο ο ο
ος^Δ

Ἄρχος πάρα

καὶ νῦν καὶ αἱ εἰς ἡμῖν καὶ εἰς τοὺς αἱ ω
 νας των αἱ ωνων αἱ μην ἔ
 ἔπειτα πάρα πάρα πάρα πάρα
 Μακάριοι μεν σε ἔπειτα πάρα πάρα πάρα
 θε ε νε ἔπειτα πάρα πάρα πάρα πάρα
 κα ταχρε ε οις ἔπειτα πόσο ο λιντηνα σει
 στον το τει ει χος το αρρη κτον την αρρα
 γη η προστασι αν ἔπειτα πάρα πάρα πάρα
 των ψυχων η μων ἔ

Δοξολογία Μεγάλη σε ḥχο πλ. α'.
Ἐπιλογές.

Ὕχος π̄ ἡ Πα

χ ^K
᷇ Δο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν
υ ψι ιστοις Θε ω ν' και ε πι γης ει ρη
η νη εν αν θρω ποις ευ δο κι α χ
᷇ Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ
σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ν' ευ χα
ρι στου μεν Σοι δι α την με γα α λην σου
δο ξαν χ
᷇

χ ^K
᷇ Κυ ρι ε Βα σι λευ ν' ε που ρα νι ε Θε
ε Πα τερ πα ντο κρα α τορ ν' Κυ ρι ε γι ε

μονο γε νες I η σου Χριστε και A γι ον
 Πνευ μα χ
q̄

^K χ **Κ**υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε
 ου ο γι ο ος του Πα τρος ^{v'} ο αι αι ρων

την α μαρ τι ι αν του κο σμου ^χ **ε** λε η σον

η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του

κο σμου ^χ **ε** ^K

χ **Π**ρο σδε ζαι την δε η σιν η μων ^{v'} ο
 κα ^φη με νος εκ δε ζι ω ων του Πα τρος και

ε λε η σονη μας χ
q̄

^K χ **Ο** τι συ ει μο νος A γι ος Συ

ει μο νος Κυ ρι ος ^{γ'} Ι η σους Χριστος εις

δο ο ζαν Θε ου Πατρος α μην ^χ
^κ

^χ ^κ ^χ Καθ' ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω

σε ^{γ'} και αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι

ω ω να ^{γ'} και εις τον αι ω να του αι ω νος ^χ
^κ

^χ ^κ ^χ Κα τα ζι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα ταυ τη ^{γ'} α να μαρ τη τους φυ λα χθη

ναι η μας ^χ
^Δ ^κ

^χ ^κ Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των πα τε ε ρων η μων ^{γ'} και αι νε

το ον και δε δο ζα σμε ε νον το ο νο μα α

σου εις τους αι ωνας α μην

χ
ϙ

χ
ϙ Γενοι το Κυρι ε το ε λεος σου εφ

η μας νικα θα περη ηλ πι ι ι σα μεν ε

πι σε

χ
ϙ

χ
ϙ Ευλογη το ος ει Κυρι ε

δι δα ξον μεταδι και ω ματασου

χ
ϙ

χ
ϙ Κυρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω

ει πα Κυρι ε ε λε η σοον με νι ασαι

την ψυχην μου ο τι η μαρτον σοι

χ
ϙ

χ
ϙ Κυρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον

με **ν'** του ποι ειν το θελη μα ασου **ν'** ο τισυει

ει ο Θε ος μου χ
q̄

**χ
q̄** Θ τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τισουο ψομεθαφως χ
q̄

**χ
q̄** Πα ρα τει νον **το** ε λε ος σου ου τοις γι

νω σκου σι **Σε** **χ
q̄** Η γι ος ο Θε ος **ν'** Α γι ος

I σχυ ρος **ν'** Α γι ος α θα να τος ε λε

η σον η μας **χ
q̄** (τρίς) χ
q̄

**χ
q̄** Η ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

ματι χ
q̄

**χ
q̄** Και νυν και α ει **ν'** και εις τους αι ω

νας των αι
ωνων α μην

^χ
^ÿ

^K
^χ ^ÿ **Ἄ** γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας ^χ
^ÿ

Άσματικόν.

^K
^χ ^ÿ **Ἄ** γι ι ι ος ο Θε ε ε ος ^{γ'}
Α α α α γι ι ος Ι ι σχυ ^M υ υ ρος ^χ
Α γι ος Α α α θα να α τος ε ε λε η η
^K
σο ο ον η η η η μα α α ας ^χ
^ÿ

Άπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου

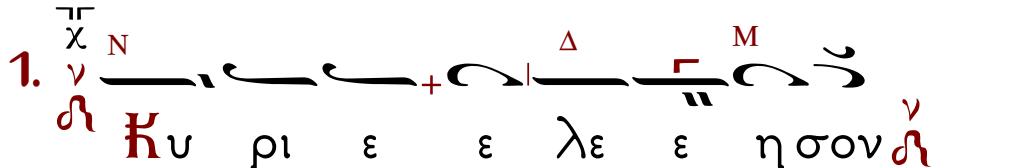
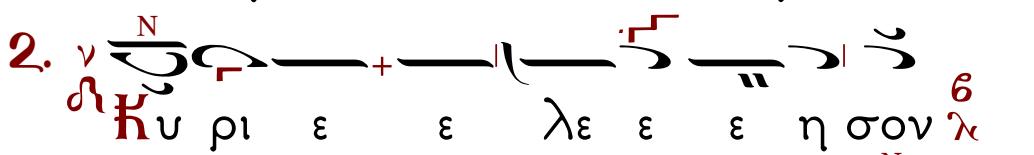
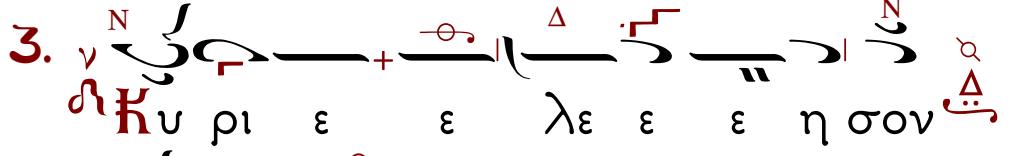
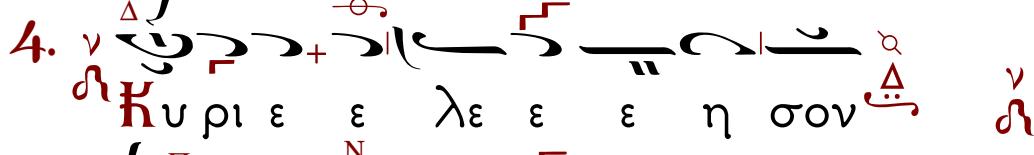
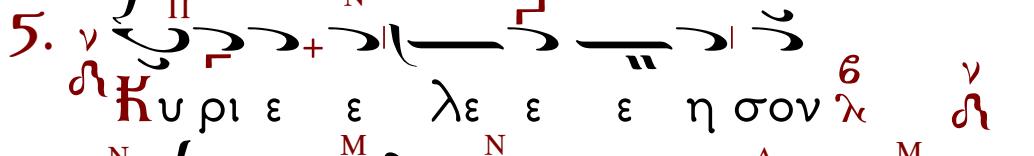
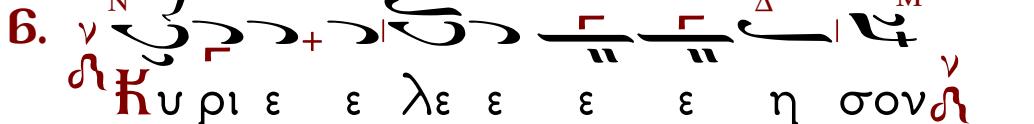
Ἄχος ἦ Δι

Ἄχρη στοτη τα εκ δι δα χθεις και νη φων
εν πα σιν α γα θην συν ει δη σιν ε ρο
πρε πως εν δυ σα με νος ην τλη σας εκ του
Σκευους της εκ λο γης τα α πο ορ ρη τα
και την πι στιν τη ρη σας τον ι σον δρο μον
τε τε λε κας Α πο στο λε Τι μο θε ε
πρε σβευ ε Χριστω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ
χα ας η μω ω ων

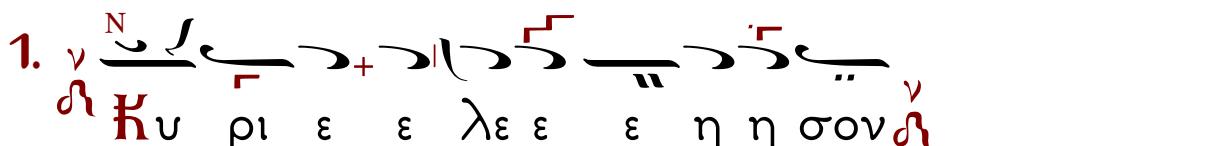
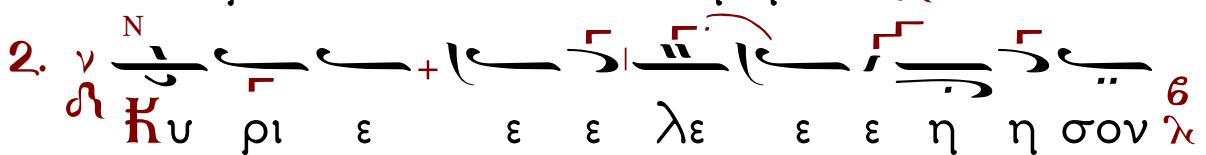
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

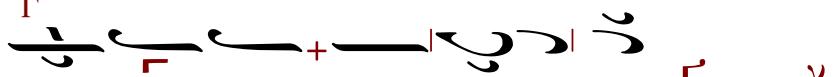
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

ἌΧΟΣ ΠΑΝΗ

1.
Ἄκυρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
2.
Ἄκυρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
3.
Ἄκυρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
4.
Ἄκυρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
5.
Ἄκυρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
6.
Ἄκυρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ

ΕΤΕΡΑ

1.
Ἄκυρι ε ε λε ε ε η η σον Ἀ
2.
Ἄκυρι ε ε ε ε λε ε ε η η σον Ἀ
3.
Ἄκυρι ε ε ε λε η η σον Ἀ

4. γ ^M λεησοον
 Δικυρι ε ε ε λεησοον
5. γ ^P λεησοον
 Δικυρι ε ε λε εησοον
6. γ ^N λεεησοον
 Δικυρι ε ε λε ε εησοον
7. γ ^R λεησοον
 Δικυρι ε ε λεησοον
8. γ ^{Δθ} λεησοον
 Δικυρι ε ε λεησοον
9. γ ^D λεησοον
 Δικυρι ε ε λεησοον
10. γ ^N λεησοον
 Δικυρι ε ε λε εησοον
11. γ ^P λεεησοον
 Δικυρι ε ε λε ε εησοον
12. γ ^N λεεησοον
 Δικυρι ε εησοον

Ἄντιφωνον α'

τερ σωσονημας 6

Δ

Σπίχ. γ! M
Ἄκυ ρι ος ἐν τω ου ρα νω Z'

η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του Δ και η

Βα σι λει α αυ του παντωνδε σποζει Δ

Ἄταις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω B

τερ σωσονημας 6

Δ

Σπίχ. δ! M
Ἔυ λο γει τε τον Κυ ρι ον

παν τα τα ερ γα αυ του Δ εν πα ντι το

πω τηςδε σπο τει ας αυ του Δ

Ἄταις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω B

τερ σωσονημας 6

Δ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄταις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου
Σωτερ σωσον η μα α ας

Ἀνπίφωνον β'

Ἄλι μη η ην

Σπίχ. α! Ἀλι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον ἀι νε σω Κυ ρι ον εν τηζω η μου

ψαλ λωτω Θε ω μου ε ως υ παρχω

Ἄλι σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν

Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Σπίχ. β! Ἀλι μα κα ρι ος ου ο Θε ος

I α κωβ βο η θος αυτου ^Δ η ελ πις
 αυτου ου ^Γ ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του ^Δ

^χ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
^Δ **Γ**ω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
^B ^M ^Γ ^M ^Γ ^Γ
 A γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος ^Δ
^Δ ^M ^Γ ^Δ
 φαλλονταςοι αλ λη λου ι α ^Δ
Σπίχ. γ! ^χ ^M ^Δ ^Δ ⁺ ^Δ
^Δ **Γ**ον ποι η σαν τα τον ου ρα
^χ ^Δ ^Γ ⁺ ^Δ ⁺ ^Δ
 νον και αι την γην ^Δ την θαλασσαν και πα αν τα
⁺ ^Δ
 τα εν αυ τοις ^Δ

^χ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
^Δ **Γ**ω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
^B ^M ^Γ ^M ^Γ ^Γ
 A γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος ^Δ

ψαλλονταςσοι αλ λη λου i α

Σπίχ. δ! Βα σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον

αι ω να ο Θε ος σου Σι ων ρεις γε νε

α αν και γε νε αν

Γω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν

A γι i i οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλονταςσοι αλ λη λου i α

Δο ξα Πα τρι και γι ω και A γι

ω Πνευμα τι

Δκαι νυν και α ει και εις τους αι αι

ω νας των αι αι ω νων A μην

μο νο γε νης γι ος και Λο γος
 του Θε ου α θανατος υ πα α α αρ χων
 και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
 τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
 παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως εν
 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος θα να ατω ω θανατον πα τη σας
 ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
 δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
 γι ω Πνευματι σωσον η μα α ας

Άντιφωνο γ'

Ἄχος ἦ Δι

Ἄχος ^Γ
μη η ην ^Δ

Ἄχοις πα σαν την γην ε ξηλ θεν ο φθογ

γος αυτων ^Δ και εις τα πε ρα τα της οι κου
μενης ^Δ τα ρη μα τα αυτων ^Δ

Άπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου

Ἄχρηστο τη τα εκ δι δα χθεις και νη φων
εν πα σιν α γα θην συν ει δη σιν ^Δ ι ε ρο
πρε πως εν δυ σα με νος ⁶ ην τλη σας εκ του
Σκευους της εκ λο γης τα α πο ορ ρη τα ^Δ
και την πι στιν τη ρη σας τον ι σον δρο μον

τε τε λε κας ^Δ A πο στο λε Τι μο θε ε ⁶
πρε σβευ ε Χριστω τω Θε ω σω θη ναι τας ψ
χα ας η μω ω ων ^Δ

Εἰσοδικόν

Ἄχος Δί

Ἄχος Δί ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
 σπε ε σω ω με εν Χρι στω ω ω ω ω
 Κω σον η μα ας Γι ε Θε ου ο εν Α
 Γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος ψαλ
 λοντας σοι αλ λη λου ι α

Απολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου

Ἄχος Δι

Χρηστοτη τα εκ δι δα χθεις και νη φων
εν πα σιν α γα θην συν ει δη σιν 6 ι ε ρο
πρε πως εν δυ σα με νος 6 ην τλη σας εκ τη
Σκευ 8ς της εκ λο γης τα α πο ορ ρη τα 6
και την πι στιν τη ρη σας τον ι σον δρο μον
τε τε λε κας 6 A πο στο λε Τι μο θε ε 6
πρε σβευ ε Χριστω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ
χας η μων 6

Ἀπολυτίκιον
τοῦ Ἅγίου Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου
Ὕχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἐπί^π
π^πΤων Μαρτυρων τοῦ ρων το κλεος και Ο σι ων το
καυ χη μα ^Δη και τον θη σαυ ρον της Περ
σι ι ας τον σο φο ον Αναστα σι ον ^πη τον
Με γαν αν τι λη πτο ρα πι στων τον κη ρυ κα
της πι στε ως η μων ^πη ταις Αγ γε λι καις υ
μνω δι αις ευ φη μου ου μεν σε λε γον τες ^πη
Δοξα τω δε δω κο τισοι ι σχυν δο ξα τω
σε ε στε φα νωσαν τι ^Δη δο ξα τω ε νερ
γουν τι δι α σου πα σιν ι α αμα α τα ^πη

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ἅγιος Ἡ Πα

μη τραν παρ θε νι κην α γι α σας
 τω το κω σου **Δ** και χει ει ρας του Συ με ων
 ευ λο γη η σας ως ε πρεπε **π** προ φθασας
 και νυν ε σω σας η μας Χριστε ε ο Θε ος **π**
 αλλ' ει ρη η νευ σον εν πο λε μοις το πο
 λι τευ μα **Δ** και κρα ται αι ω σον βα σι λεις
 ους η γα πη η σας **Δ** ο μονος φι λα ανθρωω
 πο ο ο ος **π**

ΑΠΟСΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ ουρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:3-9

Τέκνον Τιμόθεε, χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ὃ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνείαν ἐν ταῖς δεήσεσί μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ἐπιποθῶν σε ἵδεῖν, μεμνημένος σου τῶν δακρύων, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ, ὑπόμνησιν λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἥτις ἐνώκησε πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωΐδι καὶ τῇ μητρὶ σου Εύνικῃ· πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοί. Δι' ἣν αἰτίαν ἀναμιμνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὃ ἐστιν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου· οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ. Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ

Εὐαγγελίω κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τοῦ σώσαντος
ἡμᾶς.

Ἄλληλούϊα. Ἡχος α'

Ἐξομολογήσονται οἱ ουρανοὶ τὰ θαυμάσιά
σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ
Ἀγίων.

Εἰς Μνημόσυνον... Κωνσταντίνου Πρίγγου
 Ἀρχοντος Πρωτοψάλτου Τ.Μ.Τ.Χ.Ε.
 Ὅχος ἡ πα

"Ἐκτασις. η-π'
 χ ρ η

χ ρ η
 εις μνη μο ο συ νο αι ω

ω ω ω ω ω ω π ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ι αι ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω Δ ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ι ω ω ω ω ω ω ω
 ω π νι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω
 ω νι ι ι ο ον ζ ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε χ Δ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 αι αι ο ο ο ο ος ι δι ι ι ι και
 ου ι ι ι α α α α α α α α
 α π

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγίνε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαφηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγίου Γεωργίου Κουλουρᾶς Βέροιας.